

یادداشت روزنامه‌نگار مستعفی

ویلن زن روی بام و فیلم هندی

لیلی فرهادپور

● چند روز است به یاد آن قسمت از فیلم «ویلن زن روی بام» می‌افتم که شیرفروش یهودی و سنتی دهکده گیر کرده بود جواب دختر سوسومش را که می‌خواست زن یک مسیحی بشود چه بدهد و هر چه سبک و سنگین می‌کرد، می‌دید از این خطای دختر سوم دیگر نمی‌تواند چشم ببوشد. می‌دانم قیاس مع‌الفارق است چون شیرفروش موردنظر، بین سنت و سنت‌شکنی‌ها و ورود ظواهر و عوامل مدرنیستی گیر کرده بود و من بین دیگریذیری، عقیده به دموکراسی و آزادی بیان و کرایشاتم به نوعی از اصولگرایی و آرمان‌خواهی گیر کرده‌ام. این آخری اعتراف بود و این اعتراف را ادامه می‌دهم و برایتان می‌گویم که شده‌ام دو نفر که هرروز با هم بحث دارند. یک هفته بیشتر است که با خودم درگیری دارم. اینکه درباره تولید فیلم‌های صرفاً گیشه‌پسند در سینمای ایران حرفی نزینم که نکند موجب توقیف این فیلم‌ها بشود و ما بشویم آب‌پریزهٔ اسباب آن دسته از کسانی که می‌گویند باید گرفت و بست. اینکه اگر این فیلم‌ها نباشد، سینمای ایران با این گردش مالی رنجورش محکوم به مرگ می‌شود و اینکه سینما یک ظرف است، نه منظوف؛ بنابراین می‌تواند هم فیلم نازل اکران شود و هم فیلم هنری یا اینکه سینمای گیشه برای مخاطب عام است و نه مخاطب خاص و سینما چرخش با مخاطب عام می‌گردد و… باشد قبول! اما این آخری را به قول این جوان‌ها، کجای‌های بگذارم؟ آخر فیلم هندی از تلویزیون پخش می‌شد پس نبود که مردم بروند صف بکشند بلیت بخرند و بروند در سینما فیلم هندی ببینند؟ آخر بشنوی که بلیت ۳۰۰ هزارتومان‌سی افتتاحیه فیلم هندی نصفش فروخته شده است و هیچ دردی ته دلت حس نکنی؟ و بعد با خودم درگیر بشوم که یک‌سری چیزها به یک‌سری جماعت ربطی ندارد؛ مثلاً همین فیلم هندی اصلاً ربطی به من و تو ندارد و لزومی هم ندارد درباره‌اش حرف نزینم و دست‌آخر هم اینکه این حرف‌ها درکل به ضرر سینمای ایران است و آب است که ریخته می‌شود به آسیاب آنهایی که… و بعد هم جواب بشنوی که دل مردم به همین خوش است که بروند سینمایی رقص و آواز هندی ببینند و بشنوند. خلاصه کلام، این مباحث کلسی درگیرم کرده بود که خبر رسید فلان رسانه اصولگرا از فیلم موردنظر بد گفته و گفته است این فیلم کاباره‌ای است و آن‌قدر این فیلم شنیع است که چراغ‌ها را در سالن سینما روشن می‌کنند! خب حالا در چنین موقعیتی دیگر اصلاً نمی‌شود از این فیلم انتقاد کرد. پس فردا کرکره‌اش را می‌کشند پایین و ما هم می‌شویم جزء دارودسته سانسورچیان، اما نکته دردآورتر این است که همین اظهارنظر اردوگاه اصولگرایان باعث بالارفتن فروش فیلم می‌شود. آخر در مملکتی که فعلاً بغض علیه یکی بیش از حب دیگری کارکرد دارد، این می‌شود که هر چه آن طرف بگوید، طیف وسیعی از مردم از بغضشان هم شده برعکس عمل می‌کنند. خب در این وانفاس چگونه می‌شود یک نقد منصفانه داشت؟ امروز بالاخره یک راه‌حل به نظر می‌رسید. تهیه‌کننده محترم این فیلم هندی مورد مناقشه، صریحاً گفته است که این فیلمی است که برای گیشه ساخته شده است بنابراین فروشش را خواهد کرد. حرف من این است که لااقل کاری کنیم کسانی که می‌روند و این فیلم را می‌بینند احساس نکنند دارند کاری فرهنگی انجام می‌دهند یا رفته‌اند یک فیلم هنری دیده‌اند یا حتی چون فلان رسانه اصولگرا بر ضد فیلم حرف زده، بروند فیلم را ببینند و احساس کنند که دارند کار سیاسی می‌کنند اصولگرایان مستند دست از نشان فیلم بردارند و سکوت کنند و بگذارند این فیلم فروش خودش را داشته باشد، نه‌آنکه هرروز با بغض آنها معروف‌تر شود و فروشش بیشتر درضمن اصلاً چطور است همان‌طور که سالن‌های مخصوص فیلم‌های هنر و تجربه درست کرده‌اند، سالن‌های مخصوص فیلم‌های هندی (چه از نوع ایرانی و چه هندی) درست کنند، حالا با ظرفیت مثلاً خیلی زیاد؛ یعنی مخاطب گیج نشود که این همان سالنی است که مثلاً هفته پیش فیلم «فروشنده» فرهادی را نمایش داده و حالا دارد فیلم هندی نمایش می‌دهد. بعد هم می‌توان کمپین تبلیغاتی مخصوص فیلم‌های هندی برگزار کرد، حتی لاتاری راه انداخت و از این کارها. می‌دانم این یک واقعیت است که باید پذیرفت که جامعه فرهیخته (روشنفکر یا هر اسم دیگری که دارد) هیچ‌گاه نتوانسته و نمی‌تواند کل جامعه را عوض کند. از طرفی دنیا دارد به سمت عجیبی می‌رود. باب دیلان نوبل ادبیات می‌برد، ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا می‌شود. در استادیوم فرانسه با ترقه می‌زنند تو گوش دروازه‌بان تیم دسته‌اولی، طرف کر می‌شود، حالا ما بخوایم بگوییم پی‌فیف چرا فیلم هندی اکران می‌کنید؟ حالا اگر یک فیلم هندی یک پولی به بدنه سینما وارد می‌کند، بگذار بکند، اما ای‌دامان نرود وقتی می‌رویم به تماشای سیرک، فکر نکنیم که و احساس نکنیم رفیقم تئاتر دیدیم.

سیمه قاضی‌زاده: این دومین‌بار است که اردال ارزنجان به ایران می‌آید تا در کنار کیهان کلهر چهار شب در تهران کنسرت برگزار کند. شش سال پیش از این، سه شب در تهران و یک شب در شیراز به هم‌نوازی با او نشستے بود؛ هرچند این دو هنرمند تقریباً سالی بیش از ۲۵،۰۲۰ کنسرت در کشورهای مختلف برگزار می‌کنند.نه‌تنها در مقایسه با دیگر هنرمندان خارجی که به ایران می‌آیند، بلکه در مقیاس جهانی هم اردال ارزنجان از جمله نوازندگان بزرگ در فرهنگ خودش است. ارزنجان از هنرمندان بسیار شناخته‌شده، چه در عرصه موسیقی سنتی ترکیه و چه در حوزه نوازندگی ساز بانلاماست. همچنین در طول سال با توجه به تعداد بالای سالن‌های کنسرت و مراکز فرهنگی-هنری در استانبول، بیش از ۸۰،۷۰۰ کنسرت در ترکیه برگزار می‌کند. بیش از ۳۰ آلبوم منتشر و گروهی به نام خودش تأسیس کرده که در همراهی با ۱۸ نفر از شاگردانش با آن به اجرای موسیقی می‌پردازند. از دیگر نکات درخورتوجه باید به تأسیس مدرسه موسیقی اردال ارزنجان هم اشاره کرد که بیش از ۲۵۰ هنرجو در آن تحصیل می‌کنند. از جمله همکاری‌های مشترک منتشرشده به وسیله او و کیهان کلهر می‌توان به آلبوم موسیقی به نام «باد» (The Wind) که در ایران به نام «تا بیکران دوردست» شناخته می‌شود، اشاره کرد. از دیگر دونوازی‌های منتشرشده آنها هم می‌شود آلبوم «آسا بازان» یکی هست؟؛ را نام برد. هر دو آلبوم‌های یادشده از سوی کمپانی معروف «ای‌سی‌ام» (ECM) پخش جهانی داشتند. به بهانه کنسرت اخیر او در ایران با او به گفت‌وگو نشسته‌ایم.

❧ یادتان می‌آید اولین‌بار که ترکیب صدای این دو ساز را شنیدید، چه احساسی داشتید؟
در ترکیه سازی به نام کمانه هست که صدایش شبیه به کمانچه است و آن را در روستاهای آنادولو می‌نوازند. وقتی صدای ساز کلهر را شنیدم، یاد قدیم‌ها افتادم و اصلاً صدای غریبه‌ای برابم نبود و خیلی با هیجان آن را نواختم. الان هم وقتی روی سن هستیم، انگار که یکی هستیم. سال‌هاست که چنین حسی دارم. ما خیلی زود با هم آشنا شدیم و به کار هم خو گرفتیم. وقتی می‌زینم، انگار دو رفیق قدیمی با هم حرف می‌زنند. گاهی انگار چیزی که او می‌نوازد، از دل ساز من بیرون می‌آید. از کیهان هم که پرسیدم، او هم می‌گوید همین حس را دارد. راستش حس می‌کنم موسیقی ما با هم رابطه عمیقی پیدا کرده. در کنار هم‌نوازی، انرژی زیادی هم از مخاطبان می‌گیریم که به انرژی خودمان اضافه می‌شود و کار را بسیار لذت‌بخش می‌کند. دلمان می‌خواهد این همکاری را تا پایان عمر ادامه دهیم.

❧ با کیهان کلهر چطور آشنا شدید؟

رخشان بنی‌اعتماد، کارگردان سینما و مستندساز برجسته کشور، یکی از میهمانان ویژه دومین روز برپایی جشنواره بین‌المللی سینما- حقیقت بود. وی در بازدید از جشنواره سینما- حقیقت، ضمن دیدار و گفت‌وگو با دکتر حجت‌الله ایوبی (رئیس سازمان سینمایی)، سیدمحمد مهدی طباطبایی‌نژاد (دبیر جشنواره) و سایر مسئولان و هنرمندان حاضر در جشنواره، با هم‌حضور در غرفه پژوهش و شرکت در برنامه عصر گفت‌وگوی جشنواره، به پرسش‌های دانشجویان و مستندسازان جوان درباره آسیب‌های اجتماعی، ناهنجاری‌هایی‌که تبدیل به هنجار می‌شوند و شیوه روایت این آسیب‌ها در مدیوم سینما پاسخ داد.

بنی‌اعتماد خطاب به مستندسازان جوان حاضر در این برنامه تأکید کرد که ساخت فیلم مستند اجتماعی نیاز به شناخت و تحلیل کامل موضوع دارد.

در بخش دیگری از این گفت‌وگو، این کارگردان سینما به خصوص دیدگاهی‌که در جامعه پیرامون دستگیری از سالمندان ازسوی فرزندان ایجاد شده، سخن گفت. او که در یک آپیزود از فیلم «کهریزک» تلاش کرده بود تا دید جامعه را پیرامون این موضوع تغییر دهد، به حاضران گفت: چرا داثم این حس را القا می‌کنیم که باید بچه‌ها در دوران پیری از ما دستگیری کنند؟ گفتنی است که سناس و ویژه جمعه‌شب جشنواره سینما- حقیقت هم به فیلم «آی‌آدم‌ها»ی خانم بنی‌اعتماد رسید. این فیلم از ساعت ۲۲:۴۵ جمعه‌شب (۱۹ آذر ۹۵) در سالن شماره یک پردیس چارسو روی پرده می‌رود و تماشای آن برای عموم علاقه‌مندان آزاد است. «آی‌آدم‌ها» هم اکنون در گروه هنر و تجربه در حال اکران است، به روایت داستان گروهی از پزشکان داوطلب ایرانی و فرانسوی می‌پردازد که از طریق مؤسسه خیریه ونجیره امید، بچه‌های بیمار و محروم را از سراسر ایران در سه رشته قلب، ارتوپدی و ترمیمی، در بالاترین سطح درمان می‌کنند.

هنر

گفت‌وگو با اردال ارزنجان، هنرمند ترک و نوازنده بانلاما

ساز من و کلهر یکی شده‌اند

من را دیده بود و با هم صحبت کردیم. من هم موسیقی کلهر را گوش دادم، خیلی خوشم آمد، احساس کردم با قلبش موسیقی می‌نوازد. علاقه‌مند به کار با او شدم و همکاری‌هایمان آغاز شد. اما الان ای‌قدر با هم همکاری می‌کنیم که هرکس که در ترکیه من را می‌شناسد، کیهان را هم می‌شناسد اما قبل از آن کلهر خیلی در ترکیه کنسرت نداده بود؛ مردم خیلی او را نمی‌شناختند اما الان

❧ **بیوگرافی اردال ارزنجان**
«ملی» را همراه با تولگا ساء و اسماعیل اوزدن، آلبوم «عشق ما ترانه‌های ملی ۲» را همراه با تولگا ساء و ایلماز چلیک و آلبوم «عشق ما ترانه‌های ملی ۳» را همراه با تولگا ساء، ایلماز چلیک و محرم تمیز آماده کرد. در فتنمین ماه سال ۲۰۰۶ هم آلبوم تک‌نوازی او با عنوان «کاروان» بیرون آمد که البته اینها تنها بخشی از فعالیت‌های این نوازنده مطرح است. در سال ۱۹۹۶ او در شهر کلن با حمایت رومان هرزوک، رئیس‌جمهور همراه با عارف ساء و ارول پارلاک کنسرتی با ارکستر فیلارمونیک کلن اجرا کرد. قطعات تنظیم‌شده برای این کنسرت در آلبومی به نام «کنسرتی برای بانلاما» سال ۱۹۹۴ پس از آماده‌کردن نخستین آلبوم تک‌نوازی خود با نام «توره» (عرف و آداب اجتماعی)، آلبوم‌های تک‌نوازی «غریب»، «در راه‌های غربت»، «آتاتولی» (مربوط به سازها و ادوات موسیقی‌سازی) و «دستمثال بگیر» را ارائه کرد. همچنین آلبوم «عشق ما ترانه‌های

احساس می‌کنم این روزها ریشه‌های موسیقی در ترکیه از بین رفته است اما ۵۰ سال پیش این‌طور نبود. من با این خیال به ایران آمدم و به هیچ عنوان هم احساس غریبگی در ایران نکرده و نمی‌کنم. احساس می‌کردم در ترکیه هستم. این‌بار اما با توجه به اینکه کنسرت در شب‌های بیشتری بود و فضا را می‌شناختم، حس بسیار بهتری داشتم. به‌هرحال من با موسیقی ایران قرابت دارم و خیلی زیاد موسیقی سنتی ایران را شنیده‌ام. موسیقی ایرانی شبیه به موسیقی ماست و من از مدت‌ها قبل به این موسیقی گوش کرده‌ام. قبل از آشنایی‌ام با کلهر هم به موسیقی‌اش گوش داده بودم. به همین دلیل به مردم ایران هم احساس نزدیکی می‌کنم. من قلاً فقط چیزهای ابتدایی از موسیقی ایرانی می‌دانستم ولی وقتی شروع به کارکردن با کیهان کردم، فهمیدم برابم سرزمین بیگانه‌ای نیست. ما نت‌ها و ملودی‌های مشابهی داریم. فرهنگ مشابهی داریم؛ هر چند مرزهای مختلفی داریم. مثلاً من از ترکیه هستم و شرق ترکیه اشتراک‌های بیشتری با موسیقی ایرانی دارد تا موسیقی نواحی اژه. من با فرهنگ ایرانی احساس نزدیکی بیشتری می‌کنم تا با موسیقی حوالی اژه. به نظر من خیلی نزدیک هستند. دو کشور متفاوت‌اند ولی فرهنگ، مرزی ندارد. هر چه کیهان می‌زند، انگار در من از قبل وجود داشته است. بنابراین با آشناسدن با موسیقی ایرانی مشکلی نداشتیم. همان‌طور که موسیقی ارزروم و ارزین‌جان را درک می‌کنم، این موسیقی را هم حس و درک می‌کنم. از طرف دیگر، ساز من و ساز کلهر همدیگر را کامل می‌کنند. یکی صدای بلندتری دارد و یکی کوتاه‌تر. یکی دینامیک است و یکی احساساتی. ترکیب این دینامیک‌بودن و احساساتی‌بودن ترکیب جالبی است. کمانچه ساز احساسی‌تر و بانلاما ساز دینامیک‌تری است. ترکیب این دو کنار هم یک اصالت به وجود می‌آورد.

❧ **با وجود این هنرمندان ایران و ترکیه همکاری‌های موسیقایی‌شان زیاد نیست؟**
همکاری موسیقی‌دان‌های ایرانی و ترکیه‌ای مسئله‌ای است که هنوز کشف نشده. اگر اینها کنار هم قرار بگیرند، به‌راحتی با هم کنار می‌آیند چون نقاط مشترک زیادی دارند. اولین‌بار کیهان این را کشف کرد تا آن فضا به وجود آمد و ما این نقاط مشترک را کشف کردیم. اصلاً سخت نبود. وقتی با کیهان هستم انگار با یک نفر که خیلی خوب مرا می‌فهمد، نشست‌ام و او هم مرا خیلی خوب درک می‌کند و هم موسیقی‌ام را. احساسات مرا می‌فهمد و درک خوبی از فضای کلی کار من دارد. سعی نمی‌کند خودش را جلو بیندازد. ما مثل دو آشپز هستیم که همدانم بخت یک غذای خوشمزه است. ما با هم هماهنگیم و این نوع تفکر یک شیوه خوب کارکردن است.

ادامه در صفحه ۱۸

رخشان بنی‌اعتماد: ساخت فیلم مستند نیاز به شناخت و تحلیل کامل موضوع دارد

ایسن بازار فیلم در سه روز (۱۷ تا ۱۹ آذر)، از ساعت ۱۷ الی ۱۹ قرار خواهد بود و اولویت شرکت در آن، با افرادی است که دارای کارت ویژه بازار هستند. گفتنی است که رئوس برنامه و میهمانان ایرانی و خارجی حاضر در بازار فیلم دهمین جشنواره بین‌المللی سینما- حقیقت به این شرح است:

چهارشنبه (۱۷آذرماه)
ساعت ۱۷ تا ۱۹: آقای «نیکلاس کیلدگارد انگلستروم، برنامه‌ریز جشنواره مستند کپنهاگ (دانمارک)، خانم «الما تاتاراجیک»، از جشنواره بوسنی‌هرزگوین، آقای «جیوونا نازارو»، مدیر هفته منتقدان جشنواره ونیز (ایتالیا) و نماینده جشنواره مستند وزیرین دورتل (سوئیس)
ساعت ۱۶ تا ۱۷: آقای «دانیل کیم»، مدیر ارشد بازار فیلم بوسان (کره) و آقای «ادووان مسپیتر»، تهیه‌کننده و پخش‌کننده (جمهوری چک)
ساعت ۱۷ تا ۱۸: جلسه آزاد با مستندسازان پنجشنبه (۱۸آذرماه)
ساعت ۱۵ تا ۱۶: خانم «نگین فاضلی»، نماینده داکو نایت (آمریکا)، پخش‌کننده آثار مستند و اکران در آمریکا و کانادا، آقای «امین پلنگی»،مدیر جشنواره فیلم‌های ایرانی استرالیا و آقای «بداله دوج»، مدیر جشنواره ایران‌بان زوریخ (سوئیس)
ساعت ۱۶ تا ۱۷: خانم «اسا ساری»، مدیر بازار جشنواره مستند تسالونیکی (یونان)، آقای «استفانو تیلدی»، تهیه‌کننده و استاد تئورین لب (ایتالیا) و آقای «اتین دو ریگارت»، تهیه‌کننده (فرانسه)
ساعت ۱۷ تا ۱۸: جلسه با نمایندگان شبکه تلویزیونی سی‌تی‌وی cctv چین
جمعه (۱۹آذرماه)
ساعت ۱۵ تا ۱۶: آقای «تام پاورز»، مدیر جشنواره مستند نیویورک و مدیر هنری جشنواره تورنتو، آقای «دیمیتریس کریکوتس»، و مدیر هنری جشنواره مستند تسالونیکی (یونان)
ساعت ۱۶ تا ۱۷: آقای «وود لین»، مدیر جشنواره مستند تایوان و آقای «ایتالو اسپینیالی»، مدیر جشنواره آسیاتک (ایتالیا)
ساعت ۱۷ تا ۱۸: جلسه معرفی پروژه کارستان به نمایندگان فستیوال‌ها و تلویزیون‌های بین‌المللی

قدردن خوب است که ببینیم می‌توان به این شرایط عادت نکرد. البته فیلم ما اصلاً نگاه فمینیستی ندارد و فقط می‌خواهیم بگویم می‌توانیم همپای مردها در صحنه حضور داشته باشیم. به زنان ما به‌خصوص در میدان ورزش همواره ظلم شده و فکر می‌کنم زنان ورزشکار و هنرمند ما نیاز به حمایت دارند و درعین‌حال خودشان هم نباید از خط‌خوردن هراس داشته باشند».
سحر مصبیی، کارگردان مستند «صفر تا سکو»، هم پیرامون ساخت این فیلم گفت: «سه سال پیش می‌خواستیم یک فیلم اکشن کوتاه کار کنیم که با این خواهران وووشکار آشنا شدم و از آنجا آب آشنایی باز شد و احساس کردم حیث است اراده این خانواده و به‌خصوص این سه خواهر را به تصویر درنیاورم». وی افزود: «یک سال پیش از ساخت این فیلم، با این خانواده رابطه دوستانه داشتم و همین رابطه کمک بسیار زیادی کرد که به این کاراکترها نزدیک شوم. تهیه‌کنندگان فیلم (طهورا ابوالقاسمی و مهتاب کرامتی) هم نقش بسزایی در سوق‌دادن من به سمت ساخت این مستند داشتند، به‌خصوص که ورود از سینمای داستانی به سینمای مستند چرتنی می‌خواهد که خود این دوستان این جرئت را به من دادند».
شبنم زین‌العابدین، منتقد این نشست، نیز درخصوص مستند «صفر تا سکو» اظهار کرد: «در مواجهه با فیلم کاملاً مشخص است که ما با خانواده‌ای مواجه هستیم که دشواری‌های بسیاری را پشت‌سر گذاشته‌اند تا به یک روشنایی و امید دست پیدا کنند. هدفمندی این کاراکترها بسیار برای من جالب بود، به‌خصوص که این هدفمندی فردی هم نیست و جنبه ایثار و نوع‌دوستی در آن پررنگ بود. درعین‌حال درست است که این فیلم روایت سه خواهر است، اما قرار نیست مرد تا این اندازه در روایت ما مکرر کند باشد». وی افزود: «دوست داشتم در جایی وقتی این تلاش صورت می‌گیرد، اصلاح هم به‌دنبال آن بیاید. درست این است که خانم‌ها جایگاه ستون در خانواده را دارند و ما در مواجهه با یک خانواده وظیفه داریم یکدست به همه آنها نگاه کنیم».

افتتاح بازار فیلم مستند جشنواره «سینما-حقیقت»

بازار فیلم مستند دهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینما-حقیقت» از عصر چهارشنبه ۱۷ آذر ۹۵ در طبقه ششم پردیس سینمایی چارسو افتتاح خواهد شد.

زیر آسمان فیروزهای

در نشست رسانه‌ای جشنواره فیلم یاس
ابطحی: زمان
اتهام‌زنی گذشته است

● **شرق:** نشست خبری چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم «یاس» با حضور مصطفی ابطحی، مدیرعامل مؤسسه رسانه‌های تصویری، دبیر این جشنواره، مرضی رنجبران، مدیر روابط‌عمومی و سیمون سیمونیان، مسئول دبیرخانه جشنواره، ۱۶ آذر در محل مؤسسه رسانه‌های تصویری برگزار شد. مصطفی ابطحی ضمن تحسین سینمای ایران عنوان کرد: «سینمای خانگی مکمل سینماست و امروزه به یکی از بزرگ‌ترین رسانه‌ها تبدیل شده که باید استقلال آن را حفظ کرد. به همین دلیل برای تقویت آن تلاش‌های بسیاری صورت گرفته و برگزاری جشنواره فیلم «یاس» از دستاوردهای آن است». مدیرعامل مؤسسه رسانه‌های تصویری با اشاره به اهداف جشنواره فیلم «یاس» گفت: «ارزایی دقیق تولیدات سینماگران در یک سال گذشته، شناسایی استعداد سینماگران جوان، ایجاد ظرفیت برای حضور کسانی که می‌خواهند وارد شبکه نمایش خانگی شوند و ایجاد بستر برای گفت‌وگو میان فیلم‌سازان و فعالان این عرصه از جمله اهداف برگزاری جشنواره فیلم «یاس» است». او سپس ادامه داد: «در نیمه اول سال جاری اتفاقات خوبی در مؤسسه رسانه‌های تصویری رخ داده است که در این دوره از جشنواره شاهد مرور آنها خواهیم بود. از جمله این دستاوردها می‌توان به شبکه VOD اشاره کرد. ما در جشنواره فیلم «یاس» کارگاه‌های مختلفی را برای معرفی این شبکه برگزار می‌کنیم». وی تأکید کرد: طراحی و تولید پروژه سینمای سیار از دیگر فعالیت‌های این مؤسسه به‌شمار می‌رود. در ایران یک هزارو ۷۰ شهر وجود دارد که بیش از یک هزار شهر فاقد سینما هستند و مردم در این شهرها آداب سینمافرن را نمی‌دانند و بسیاری از آثار سینمایی را در سالن سینما ندیده‌اند. دراین‌میان سینماسیار راه میانبری است تا بتوان مردم این شهرها را با سینما آشنا کرد. برهمین‌اساس صد دستگاه برای طرح سینماسیار آماده شده تا در طول برگزاری جشنواره فیلم «یاس» ۱۰ دستگاه آن در استان مازندران راه‌اندازی شود. ابطحی نیز اشاره کرد: «۱۰۸ فیلم برای حضور در پنج بخش جشنواره به دبیرخانه ارسال شد که از این میان ۲۰ اثر برای حضور در بخش‌های مختلف انتخاب شده است. همچنین اسامال از هنرمندانی چون علی نصیریان، ثریا قاسمی، داریوش اسدزاده و داریوش بابایان تجلیل به عمل می‌آید و در کنار آن از خانواده دو شهید مدافع حرم استان مازندران نیز تقدیر خواهد شد». ابطحی در پاسخ به یکی از خبرنگاران که چرا جشنواره فیلم «یاس» را به دلیل آنکه هیچ تأثیری ندارد تعطیل نمی‌کنید، گفت: «زمان آنکه سینما را بر صندلی اتهام بنشانیم گذشته است و همه کسانی که معتقد بودند سینما باید تعطیل شود، امروز با توجه به تولیدات و استقبال‌های خوبی که از فیلم‌ها می‌شود، نمی‌دانند چگونه این پیش‌بینی‌ها و نظرها‌ی خود را جبران کنند. به‌هرحال هرکسی آزاد است برای خود قضاوت کند. شما ما اجازه دهید چهارمین جشنواره فیلم «یاس» برگزار شود و بعد از آن درباره این جشنواره قضاوت لازم را انجام دهیم». چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم یاس به دبیری سیدمصطفی ابطحی از ۲۲ تا ۲۷ آذرماه در شهر رامسر برگزار می‌شود.

شب‌دوم کنسرت محمود جهان برپانشد
دور تازه لغو کنسرت‌ها از بوشهر

● **شرق:** کنسرت محمود جهان در شب دوم اجرائیش لغو شد و مدیرکل ارشاد بوشهر تنها دلیل آن را نزدیکی به شب شهادت امام حسن‌عسکری (ع) دانست. این در حالی است که سه‌شنبه ۱۶ دومین شب این کنسرت بود و این تصمیم برخلاف روال قانونی است. طبق روال قانونی و عرف رایج مملکت، تمام اجراهای کنسرت، نمایش و فیلم باید چهارشنبه‌شب ۱۷ آذر از زمان اذان مغرب تا زمان اذان در شب پنجشنبه ۱۸ آذر تعطیل باشد. گروه موسیقی جوانی «آوای موج» که قرار بود در دو تاریخ ۱۵ و ۱۶ آذر، به خوانندگی «محمود جهان» پس از سالارها در بوشهر به روی صحنه برود، از برگزاری شب دوم اجرای خود منع شد.

باز هم لغو کنسرت، باز هم ضرر

محسن آقایی، سرپرست گروه «آوای موج»، دراین‌باره گفت: «متأسفم که عرض کنم با وجود تمام تلاش‌ها و هماهنگی‌هایی که از حدود شش ماه پیش با مسئولان استان در برگزاری این کنسرت انجام شده بود، باز هم نتوانستیم روز دوم این کنسرت را برگزار کنیم و شرمنده مردمی شدیم که برای روز دوم اجرا بلیت خریداری کرده بودند. ما تمام مجوزهای کتبی لازم برای برگزاری کنسرت بوشهر را از اداره کل ارشاد اسلامی بوشهر و اماکن و دیگر ارگان‌های ذی‌ربط داشتیم و طبق زمانبندی انجام شده، تبلیغات برگزاری کنسرت و خبرسانی‌های تاریخ برگزاری و بازشدن سایت فروش بلیت انجام شد.

ادامه در صفحه ۱۸